

Corneliu Coposu către Fulger Daniela și Cristian, la 17 februarie 1987:

„Dragii mei Daniela și Cris,

Astăzi a sosit scrisoarea voastră, trimisă la 5 ianuarie, pe adresa lui Uchi (Flavia, sora lui Corneliu Coposu – n. M.Pop) și a fost citită și comentată de „plenul” familiei. Ne-am bucurat cu toții că sunteți sănătoși toți trei (voi doi și Alexandra). Vestea bună despre succesul obținut de Toinon (Antoanette Fulger – cumnata lui Corneliu Coposu și mama lui Cristian și Daniela – n. M.Pop) (cu aranjarea cetățeniei) ne-a făcut o plăcere deosebită, mai cu seamă având cunoștință de împrejurarea (care nu le face cinste) că rudeniile elvețiene nu s-au străduit să-i dea ajutorul cuvenit. (Reproșul îl țintește în primul rând pe Paul, care dacă s-a realizat, atât cât s-a realizat, o datorește lui Papa și Jeannei (generalul Marcovici și Jeanna n. Husser, socrii lui Corneliu Coposu – n. M.Pop), care i-au asigurat și „forțat” școlarizarea). Gratiudinea este o floare rară, pe cale de dispariție.

Uchi a primit de vreo săptămână coletul trimis (după curioasa lui aventură poștală). Vă rog să primiți, pentru darurile (rare și greu, dacă nu imposibil de procurat aici) din care m-am înfruptat și eu (țigarete, cafea). „Destinatara” vă va scrie separate.

În privința lui Cris, nu ne putem dumiri de metamorfoza suferită de Gaby (care, în paranteză fie zis, la ultima mea întâlnire cu ei, de la Uchi, mi-a lăsat un gust amar). Îmi pare bine că acum Cris stă cu tine. Sper că atmosfera îl va ajuta să treacă cu bine peste „hop” și să se redreseze. Trebuie să țină seama de faptul că mulți expatriați, cu inteligență, prestanță și pregătire profesională mult inferioară celor pe care le are el, au răzbit și s-au

afirmat. Aș fi mulțumit dacă aș afla că a reușit să ajungă la un liman corespunzător cu calitățile indiscutabile pe care le are. Așa cum aș fi satisfăcut dacă și tu Daniela, ți-ai putea realiza obiectivele.

Îmi pare bine că Toinon, având acum o „stare civilă certă”, vă va putea vizita, reînchegând solidaritatea familială pe care împrejurările, nestatornicia oamenilor și „ghinionul” a destrămat-o, succesiv la două generații.

Sunt bucuros că v-ați cunoscut cu Costel Mareș, care este un om de bine, cu caracter frumos, foarte înzestrat, pentru care, din vremea veche am o deosebită considerațiune și care și acum se bucură aici de mare prețuire.

Vă doresc amândurora sănătate, mulțumire, prosperitate și noroc și aștept de la voi vești bune. Cele mai bune dorințe celei mici.

Vă sărut, cu veche afecțiune

Cornel

P.S. Bănuiesc că scrisoarea mea anterioară, adresată Danielei la Ricderwald (Frankfurt) nu ați primit-o.

Cota: ACNSAS, *Fond Documentar*, dos. D2, vol. 7, f. 318